

lingsforslag, som måske nok er forenklinger, men mere er karakteriseret ved, at der er noget politik i dem, der er noget omfordeling i dem. Hvis man fjerner nogle regler, betyder det i virkeligheden i nogle tilfælde, at der er nogle penge, der ikke bliver flyttet, eller der er nogle andre, der bliver flyttet, og det er, hvad det drejer sig om.

Så enkelt er det her jo, at Venstre og De Konservative afviser nogle forslag og siger klart ja til nogle andre. Det lå i hvert fald i hr. Lars Løkke Rasmussens budskab, at der var noget, man var glad for af politiske grunde, men der var også noget, man var imod, og det var klart også af politiske grunde.

Sådan har vi det også, men vi siger altså også direkte, at det er politik, det drejer sig om, og ikke kun forenkling.

Der er 18 forslag her. Vi kan acceptere de 17.

Det er et godt tilbud til arbejdsministeren.

Det kan godt være, at vi godt lige vil kigge nærmere på nogle af de 17. Der er f.eks. bestemmelsen om, at overarbejde tælles med, når man skal udregne dagpenge; det kan godt være, det er nødvendigt at gøre det sådan, fordi arbejdsmarkedets overenskomstforhold nu er skruet sådan sammen, og at vi af den grund også er nødt til at sige ja til det, men vi vil gerne se på, om det har nogle negative konsekvenser. Men dette forslag er indbefattet i de 17.

Når det drejer sig om de supplerende dagpenge, så synes vi i virkeligheden, at det også er fornuftigt nok politisk at gennemføre det, fordi det altså animerer folk til at tage nogle ekstra timer. Der er et samspilsproblem i øjeblikket, som mange mennesker ikke kan forstå meningen med. Det kunne man godt have lavet på en anden måde; man kunne godt have skåret igennem et andet sted. Det havde været et politisk valg at skære igennem et andet sted, sådan at niveauerne kom til at ligge lavere.

Det forslag, vi ikke kan lide, er forslaget om, at man kun skal nyberegne én gang om året. Det vil klart medføre et økonomisk tab for nogle mennesker, specielt jo de nyuddannede, fordi de nyuddannede, hvis de får et job midt i det første år, ikke vil få en nyberegning. Det er vi imod.

Hvis vi ser på disse forslag ud fra et forenklingssynspunkt, kunne man jo så se på, hvor meget de egentlig er værd som forenklinger. Jeg tror, arbejdsministeren har ret i, at ændringen af reglerne om supplerende dagpenge virkelig er en forenkling, og man kan godt acceptere nogle

forringelser en gang imellem, hvis der virkelig sker en forenkling. Hvis millimeterberegningen koster utrolig meget, kan det være, man er nødt til at sige o.k.

Men vi tror ikke på – det vender vi tilbage til i udvalget – at der er argumenter for, at det med nyberegningen er et forenklingsforslag; det er efter vores opfattelse et politisk forslag, mere end det er et neutralt, teknisk forenklingsforslag.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan ikke lade være med at kommentere det sidste, hr. Aage Frandsen var inde på. Jeg er nødt til at sige, at det er en forenkling. At det også kan være nogle politiske overvejelser i det, er en anden sag, men der vil være tale om en reel forenkling, hvis man ligestiller dimittender med andre, hvad angår retten til at få beregnet ny dagpengesats. Det er en reel forenkling.

Det, jeg egentlig bad om ordet for, var for en kommentar til arbejdsministeren, som mente, at der ikke var nogen grund til at vente med at gennemføre denne pakke til efteråret, selv om man så til efteråret skulle beslutte sig for at gennemføre det forslag, som kommer fra Verner Sand Kirk-udvalget, og som går ud på, at man skal bruge årsopgørelsen som beregningsgrundlag.

Arbejdsministeren må jo have forbisat nogle af forslagene. Der er faktisk tale om, at flere af de 18 forslag berører netop beregningsteknikken, og det er da lige præcis det tema, som igen vil blive berørt, hvis vi til efteråret får en ny regel om, at årsopgørelsen skal være beregningsgrundlaget.

Jeg synes, det er lidt synd, hvis arbejdsministeren vil jage det her igennem i denne folketingssamling. Der er flere elementer, som umiddelbart kan se besnærende ud, men som i realiteten kan medføre nogle adfærdsændringer på arbejdsmarkedet, som ingen formentlig – hverken til venstre eller til højre i salen – er interesseret i.

Det drejer sig bl.a. om, at begrænsningen i retten til supplerende dagpenge alene skal gælde for personer med en fast tilknytning til en arbejdsgiver. Det kan i praksis medføre, at vi får et større arbejdsmarked, som ikke er organiseret. Er det, hvad man er indstillet på? Er det det, man ønsker fra Socialdemokratiets side? Jeg tror det ikke.